

Copiii cu sindrom X – Fragil: 10 lucruri care trebuie știute de învățători și/sau terapeuți

1. NU forțați contactul vizual

Contactul vizual se va stabili în mod natural, pe măsură ce copilul se acomodează cu persoana dumneavoastră.

2. NU vă așteptați la coerență

Angajarea în activități și performanța variază foarte mult; poate fi dificil să vă dați seama care sunt motivele incoerenței. Încercați să acceptați acest lucru pentru a evita frustrarea; copilul își va amplifica frustrarea, care poate genera anxietate.

3. Elevii cu X-Fragil învață „simultan”, nu „secvențial”

Elevii diagnosticați cu sindromul X-Fragil învață vizual cuvintele, dar au probleme cu fonetica. Ei sunt motivați de rezultatul final, dar sunt nerăbdători cu procesul în sine. Porniți orice proces de la rezultatul final al acestuia și evidențiați înlănțuirea dinspre final spre inițial; folosiți liste de control pentru a arăta progresul spre rezultatul final.

4. Permiteți și/sau încurajați pauzele dese

Preveniți deficitul de atenție prin alocarea unor sarcini scurte. Mențineți un ritm constant lucru – pauze scurte.

5. Exprimarea verbală este un „bir” cognitiv

Puneți-le la dispoziție alternative non-verbale pentru a arăta ceea ce știu, cum ar fi urmărirea unor direcții și indicarea unor reprezentări vizuale.

6. Gândesc „indirect”

Există momente când copiii cu X-Fragil se bucură de atenția celor din jur, dar de cele mai multe ori nu le place să fie în centrul atenției. Faceți-le complimente la persoana a III-a, însă în raza auditivă a copilului, astfel încât acesta să le audă; utilizați învățarea incidentală; includeți copilul într-un grup restrâns și discutați cu alt copil; evitați întrebările directe, cu

răspuns deschis: puneți întrebări de tipul „Iepurele mănâncă ...?” în loc de „Ce mănâncă iepurele?”.

7. Pregătiți-vă pentru tranziții

Dați 10 prompturi și oferiți ca timp 5 minute. Folosiți povestiri sociale despre rutina tranzițiilor (în imagini). Oferiți o finalitate oricărei sarcini/misiuni astfel încât accentul să fie pus pe rezultat (de ex. livrarea unui plic de la o persoană la alta în locul mutării plicului dintr-un loc în altul).

8. Lucrați cu un terapeut ocupațional cu competență în integrarea senzorială și includeți strategii de integrare senzorială în programul școlar zilnic

Elevii cu sindrom X-Fragil sunt predispuși la hiperexcitabilitate și anxietate, care subminează capacitate de focusare - identificați care sunt tehnicile de integrare senzorială care îi calmează – de ex. efortul fizic, cum ar fi mutarea unui birou, ștergerea ferestrei, mutarea unei stive de cărți? Stimularea vestibulară, cum ar fi mersul pe jos la plimbare, cățărutul pe perete de alpinism, legănatul, folosirea unui skateboard? Integrați acest tip de activități pe tot parcursul unei zile pentru a asigura calmarea regulată a sistemului nervos.

9. Observați „declanșatorii” din mediu

Elevii cu sindrom X-Fragil prezintă adesea sensibilități senzoriale la sunete, lumină, texturi, gusturi, mirosuri, care provoacă hiperexcitabilitate. Încercați o ajustare a mediului pe cât mai mult posibil (diminuați iluminarea, folosiți căști fără sunet etc.).

10. Identificați punctele forte

Punctele forte asociate sindromului X-Fragil sunt: o bună memorie vizuală, simțul umorului, dorința de a ajuta și de a fi de ajutor, natura empatică și capacitatea de a se identifica cu mediul înconjurător (mimetism). Utilizați indicii vizuale, faceți învățarea distractivă, nu încercați să-l îngrădiți în reguli, oferiți-i oportunități de a veni în ajutor, încurajați sprijinul emoțional al colegilor, folosiți modelarea ca tehnică de învățare primară, puneți accentul pe sarcini utile și practice (pentru numărare – faceți prezența unor obiecte: 1-păpușa, 2-mașina, 3-ursul etc.; pentru citire – comanda dintr-un meniu).